

Biroul permanent al Senatului

L 588/1.2 NOV. 2023
17022

SENATUL ROMÂNIEI

SEN/2874...102.11.2023

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CABINET PREȘEDINTE

Dosar nr.2858A/2023

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 7908 / 01 NOV 2023

L 588/2022

Domnului NICOLAE-IONEL CIUCĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea anexei nr.2.11. la Legea nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și a industriei alimentare (PL-x nr.711/2022).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 4 decembrie 2023 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 13 decembrie 2023.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

MARIAN ENACHE

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 2858A / 2023

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ

NR. 78 63 / 01 NOV 2023

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 2023

Domnului MARIAN ENACHE PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE asupra

Legii pentru modificarea anexei nr. 2.11. la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare

La data de 14 octombrie 2023, Parlamentul a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea pentru modificarea anexei nr. 2.11. la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare (PL-x nr. 711/2022).

Potrivit articolului unic al legii criticate, anexa nr. 2.11 la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și

Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta lege.

Anexa nr. 2.11 este intitulată *„Datele de identificare a suprafețelor minime de teren, din domeniul public al statului, aflate în administrarea Institutului de Cercetare - Dezvoltare pentru Cinegetică și Resurse Montane Miercurea-Ciuc, județul Harghita, indispensabile activității de cercetare-dezvoltare- inovare și multiplicării materialului biologic”*. Aceasta cuprinde lista terenurilor aflate în diferite categorii de folosință din domeniul public al statului, pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale din județul Harghita.

Apreciem că prin conținutul său normativ, această soluție legislativă contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5), art. 136 și art. 147 alin. (4) din Constituție, pentru motivele prezentate în cele ce urmează.

Potrivit inițiatorului, în anul 2017, Agenția Domeniilor Statului (ADS) a predat, în mod greșit, către Institutul de Cercetare – Dezvoltare pentru Cinegetică și Resurse Montane Miercurea-Ciuc (ICDCRM Miercurea-Ciuc) o suprafață de 42,48 ha, teren aparținând domeniului public al statului, iar în administrarea ADS au rămas 65,25 ha provenite de la Stațiunea de cercetare-dezvoltare pentru Cartof Miercurea-Ciuc, cu alte date de identificare față de actuala Anexă nr. 2.11, fiind considerat *„necesar ca aceasta să fie corectată în sensul arătat de ADS pentru a putea fi predată și diferența de suprafață de 65,25 ha către Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Cinegetică și Resurse Montane Miercurea-Ciuc în vederea operării în inventarul centralizat al bunurilor domeniul public al statului aprobat prin HG nr. 1705/2006”*.

Predarea de către ADS către Academia de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești” (ASAS) a terenurilor în discuție s-a realizat în baza art. 6 alin. (3) din Legea nr. 45/2009, potrivit căruia *„Terenurile cu destinație agricolă retrocedate ASAS, conform prevederilor Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei legi, vor fi atribuite comasat de către comisiile județene de aplicare a legilor fondului funciar din actualele terenuri administrate de către Agenția Domeniilor Statului și/sau de către unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare reorganizate sau nereorganizate, după caz, la propunerea ASAS, pe raza oricărei unități administrativ-teritoriale”*.

Un alt obiectiv al reglementării, potrivit expunerii de motive, este reprezentat de transmiterea suprafeței de teren de 0,27 ha înregistrată la Ministerul Finanțelor cu M.F. 156627, număr cadastral 56488, aflată în domeniul public al statului și în administrarea Autorității Naționale Fitosanitare, în domeniul public al statului și în administrarea ICDCRM Miercurea-Ciuc. Prin amendamentele aduse în Camera Deputaților prevederea referitoare la transmiterea suprafeței de teren în discuție a fost eliminată.

Modificările realizate în cuprinsul anexei nr. 2.11 din Legea nr. 45/2009 vizează terenuri agricole de diferite subcategorii, drumuri exploatare, precum și curți-construcții.

Astfel, la categoria terenuri agricole, subcategoria terenuri arabile: sunt modificate datele de identificare și suprafața unui teren aflat în comuna Sânsimion, suprafața acestuia fiind crescută cu 12,22 ha (de la 9,58 ha la 21,8 ha) - suprafață identică cu cea a parcelelor eliminate din categoria fâneață; locul unei suprafețe de 15 ha din comuna Păuleni-Ciuc este modificat, fiind introdusă comuna Sâncrăieni și este introdusă în categoria terenurilor agricole o parcelă în suprafață de 14 ha în comuna Joseni, fiind eliminată o suprafață de 24 ha din subcategoria pășune, diferența de 10 ha fiind introdusă în categoria „neproductiv”.

La categoria terenuri agricole, subcategoria pășune, sunt modificate datele de identificare și suprafața parcelei de pășune, suprafața fiind redusă de la 24 ha, la 14 ha. La categoria terenuri agricole, subcategoria fâneață, sunt eliminate trei parcele în suprafață totală de 12,22 ha din categoria fâneață aflată în comuna Sânsimion.

La categoria drumuri exploatare locul unei suprafețe de 3 ha din comuna Păuleni-Ciuc este modificat, fiind introdusă comuna Sâncrăieni, iar datele de identificare ale parcelei din comuna Joseni sunt modificate, suprafața rămânând aceeași.

La categoria curți-construcții este adăugat numărul cadastral al parcelei situată în Mun. Miercurea-Ciuc, sunt actualizate datele pentru parcela din comuna Lăzarea și sunt introduse trei parcele în suprafață totală de 10 ha situate în comuna Joseni.

În consecință, prin modificările operate în cuprinsul anexei nr. 2.11, unei suprafețe de pășune de 24 ha aflate în administrarea ICDCRM Miercurea-Ciuc din localitatea Joseni i se schimbă categoria de folosință, fiind împărțită între 14

ha de teren introdus în categoria terenuri arabil, respectiv 10 ha de teren introdus în categoria „neproductiv”, iar unei suprafețe de teren de 12,22 ha aflată în comuna Sânsimion i se schimbă categoria de folosință din fâneată, în teren arabil.

Chiar dacă în forma actuală a anexei nr. 2.11 din lege pot fi identificate unele suprafețe la care se face referire în expunerea de motive, cum ar fi: 7,28 ha curți construcții (aflat în comuna Lăzarea, tarlăua 27, parcela 3044 – 3051), 5 ha neproductiv (aflat în comuna Sânsimion, tarlăua 8, parcela 30), 1 ha drum de exploatare agricolă (comuna Ciuc – Sângiorgiu, tarlăua 1, parcela 21/1), 1 ha vegetație forestieră (comuna Ciuc – Sângiorgiu, tarlăua 1, parcela 21/2), 3 ha fâneată (comuna Păuleni-Ciuc, tarlăua 32, parcela 575), suprafața de teren arabil de 25,20 ha menționată în expunerea de motive nu poate fi identificată în mod clar în forma aflată în vigoare a Anexei nr. 2.11.

Intervențiile legislative asupra anexei vizează aspecte precum: schimbarea datelor de identificare ale terenurilor, schimbarea localității în care se regăsește un teren, dar și schimbarea categoriei de folosință a unor terenuri.

Cu toate acestea, finalizarea unor lucrări de cadastrare la nivelul unor unități administrativ-teritoriale nu este de natură să justifice o intervenție legislativă de fiecare dată când, în urma finalizării lucrărilor de cadastru, unui teren din anexele Legii nr. 45/2009 i se atribuie alte date de identificare sau se constată faptul că potrivit planului urbanistic general, acel teren aparține de o altă localitate.

1. Încălcarea art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție prin lipsa identificării clare a terenurilor

Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată, cu modificările și completările ulterioare *„Actele normative se inițiază, se elaborează, se adoptă și se aplică în conformitate cu prevederile Constituției României, republicată, cu dispozițiile prezentei legi, precum și cu principiile ordinii de drept”*, iar potrivit art. 2 alin. (1) din această lege *„(1) Tehnica legislativă asigură sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ”*.

Așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, *„rigoarea caracteristică normelor de tehnică legislativă impune respectarea unor exigențe*

minimale, în vederea asigurării legalității mecanismului de transfer reglementat prin legea supusă controlului de constituționalitate, și anume: identificarea precisă a regimului juridic al bunurilor supuse transferului, respectiv dacă ele fac parte din domeniul public sau privat al statului; indicarea, pentru fiecare bun în parte, a titularului dreptului de administrare; individualizarea bunurilor, în sensul precizării numărului de carte funciară, inclusiv prin realizarea măsurătorilor cadastrale în vederea înscrierii imobilelor respective în cartea funciară; stabilirea unei valori de inventar actualizate/reale a bunurilor supuse transferului și, în general, utilizarea unui stil clar și concis, propriu operațiunilor juridice reglementate” (Decizia nr. 1/2014, par. 203).

Pe de o parte, în cazul legii criticate, modificarea anexei nr. 2.11 în sensul eliminării unor mențiuni cu privire la anumite terenuri echivalează, din punct de vedere juridic, cu scoaterea unor bunuri din domeniul public al statului și din administrarea Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Cinegetică și Resurse Montane Miercurea-Ciuc, județul Harghita.

Pe de altă parte, prin introducerea unor noi suprafețe de teren în această anexă, se instituie, un drept de proprietate publică al statului și un drept de administrare al ICDCRM Miercurea-Ciuc asupra respectivelor terenuri. Or, în lipsa unei identificări precise a acestor terenuri, a individualizării lor, a precizării numărului de carte funciară sau a unei valori de inventar actualizate/reale a bunurilor supuse transferului, apreciem că normele creează o insecuritate juridică, în absența unor prevederi clare proprii operațiunilor juridice reglementate. De altfel, inclusiv în punctul de vedere al Guvernului, se menționează că în absența unor date de identificare clare ale terenurilor *„operațiunile preconizate (...) nu sunt susținute de o documentație justificativă, nefiind posibilă aprecierea legalității măsurilor învederate”*.

De asemenea, schimbarea regimului juridic al unor terenuri, chiar al celor care se bucură de un regim juridic special reglementat de Legea nr. 45/2009, nu poate fi făcută prin simpla modificare a suprafețelor și a localizării terenurilor înscrise în anexele legii, în absența unor norme care să identifice în mod clar acele terenuri și operațiunile juridice cărora sunt supuse.

O astfel de modalitate de legiferare contravine principiului securității juridice și lipsește legea de previzibilitate și claritate, contrar exigențelor privind calitatea legii dezvoltate de Curtea Constituțională prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituția României.

Așa cum s-a arătat în jurisprudența instanței constituționale cu privire la intervențiile legislative care vizează anexele Legii nr. 45/2009, *„este necesar ca legiuitorul să manifeste o atenție sporită ori de câte ori acționează pentru modificarea și/sau completarea acestora, astfel încât să se evite crearea unor situații juridice confuze, cu riscul de a afecta securitatea juridică”* (Decizia nr. 366/2022, par. 57).

Din aceste considerente, apreciem că în absența unei individualizări clare a terenurilor în discuție, se creează o stare de incertitudine juridică, norma fiind lipsită de claritate și precizie, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție și considerentelor dezvoltate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Mai mult, potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, propunerile legislative trebuie să fie însoțite de o expunere de motive, iar potrivit art. 32 din același act normativ, *„(1) Documentele de motivare se redactează într-un stil explicativ, clar, folosindu-se terminologia proiectului de act normativ pe care îl prezintă. (2) Motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ; dacă pe parcurs s-au adus unele modificări proiectului, ca urmare a propunerilor și observațiilor primite de la organele de avizare, motivarea inițială trebuie reconsiderată în mod corespunzător”*.

Din analiza expunerii de motive, observăm că suprafețele indicate în cuprinsul acesteia nu sunt identificate și nici localizate pe teritoriul unor localități, iar din analiza modificărilor cuprinse în anexa nr. 2.11, acestea nu corespund cu cele prezentate în cuprinsul instrumentului de motivare.

Cu privire la admisibilitatea unei critici de neconstituționalitate formulate din perspectiva unor prevederi ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, Curtea Constituțională a statuat că acestea pot fi avute în vedere în exercitarea controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. Instanța constituțională a reținut că prin normele de tehnică legislativă legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ.

De aceea, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare. Totodată, trebuie avute în vedere și dispozițiile

constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”, precum și cele ale art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, „*în România, respectarea [...] legilor este obligatorie*” (Decizia nr. 366/2022, par. 28).

Fundamentarea soluțiilor legislative într-un mod clar, adecvat reprezintă un element care ține de esența unui regim democratic și de legitimitatea procesului de legiferare, astfel încât, așa cum s-a statuat și în jurisprudența Curții Constituționale, destinatarii normelor juridice să poată deduce cu ușurință sensul normelor și conduita de urmat.

În condițiile în care din redactarea deficitară a expunerii de motive nu poate fi dedusă voința inițiatorului, iar intervențiile legislative nu sunt corelate cu cele statuate în expunerea de motive, imposibilitatea de a determina cu exactitate nevoia socială reală, obiectul reglementării și efectele intervențiilor legislative este de natură să înfrângă principiul securității juridice și principiul legalității, consacrate de art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la normele de tehnică legislativă amintite.

2. Încălcarea art. 1 alin. (5), art. 136 și art. 147 alin. (4) din Constituție prin instituirea unor mecanisme derogatorii de la lege prin intervențiile asupra Anexei nr. 2.11

Intervențiile legislative asupra Anexei nr. 2.11 echivalează, pe de o parte, cu scoaterea unor terenuri din domeniul public al statului și din administrarea ICDCRM, iar pe de altă parte, cu instituirea unui drept de proprietate publică a statului și a unui drept de administrare al ICDCRM cu privire la terenurile adăugate în cuprinsul aceleiași anexe. Mai mult, așa cum s-a arătat anterior, în absența unor elemente de identificare a terenurilor introduse și în absența oricăror mențiuni cu privire la regimul juridic al acestora (proprietate publică sau privată a unei persoane fizice sau juridice) legea criticată ar putea aduce atingere chiar art. 44 din Constituție care consacră dreptul de proprietate privată.

Anexele, ca părți componente ale unui act normativ, pot fi utilizate pentru stabilirea semnificației unor noțiuni sau unor termeni instituiți prin actul normativ, sub forma unei anexe cu un index de termeni, potrivit art. 37 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, ori pentru reglementarea unor norme cu caracter predominant tehnic, care conțin prevederi ce cuprind exprimări cifrice, desene, tabele, planuri sau altele asemenea, potrivit art. 57 alin. (1) și (2) din aceeași lege.

De asemenea, prevederile art. 57 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 urmăresc circumscrierea dispozițiilor cuprinse în anexele la un act normativ la temeiul-cadru din acest act.

Referitor la anexele la Legea nr. 45/2009, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că acestea realizează o inventariere a terenurilor ce fac obiectul de reglementare al actului normativ criticat, însă, în temeiul art. 31 alin. (2) din același act normativ, în măsura în care asupra aceluiași suprafețe de teren cuprinse în anexe a fost reconstituit în mod legal un drept de proprietate privată, aceste suprafețe sunt exceptate în mod expres de la apartenența la domeniul public.

În acest sens, prevederile art. 57 din Legea nr. 45/2009 dispun că anexele fac parte integrantă din lege și cuprind datele de identificare a suprafețelor de teren aparținând domeniului public al statului, indispensabile cercetării-dezvoltării și multiplicării materialului biologic, și aflate în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public, care au ca obiect de activitate cercetarea-dezvoltarea în agricultură (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 852/2021).

În cazul legii criticate, în absența unui temei-cadru care să confere coerență și claritate, modificările Anexei nr. 2.11 în sensul arătat anterior, respectiv de introducere în domeniul public al statului a unor terenuri și de constituire a unui drept de administrare în cazul acestora în favoarea ICDCRM, respectiv eliminarea unor terenuri din această listă și implicit, din domeniul public al statului și din administrarea ICDCRM, este neclar dacă se derogă de la dispozițiile art. 31 din Legea nr. 45/2009 care reglementează regimul juridic al terenurilor date în administrarea institutelor naționale, a institutelor, centrelor și stațiilor de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol, a instituțiilor de învățământ agricol și silvic, precum și a unităților de cercetare-dezvoltare aflate în structura unor regii din domeniul agricol, fără a respecta însă exigențele specifice unor norme derogatorii, potrivit art. 63 din Legea nr. 24/2000, care sunt de strictă interpretare și aplicare. Potrivit art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009, *„Terenurile date în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public și de utilitate publică sunt inalienabile, insesizabile, imprescriptibile și nu pot fi scoase din proprietatea publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură decât prin lege, exceptând terenurile prevăzute la art. 6 alin. (3), precum și terenurile necesare realizării programelor de investiții de interes național în*

domeniul transporturilor, a căror dare în administrare se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare”.

Așa cum a reținut Curtea Constituțională, dispozițiile amintite „*dispun doar cu privire la mijlocul juridic - legea - prin care se realizează scoaterea terenurilor din proprietatea publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură, fără a preciza condițiile realizării unui transfer al dreptului de proprietate publică și constituirii dreptului de administrare în cazul acestor bunuri*” (Decizia 219/2023, par. 37).

În aceste condiții, chiar în situația unor identificări eronate ale terenurilor în cuprinsul Anexei nr. 2.11, apreciem că intervenția legislativă necesită un text de lege care să detalieze fiecare operațiune asupra regimului juridic al fiecărui teren vizat de modificările propuse. În absența unui astfel de text, efectele juridice ale modificărilor aduse Anexei nr. 2.11 sunt incerte, neclaritatea având impact direct asupra dreptului de proprietate publică.

Potrivit dispozițiilor art. 136 alin. (2) și (4) din Constituție, proprietatea publică beneficiază de un regim de protecție specială menit să asigure ocrotirea și garantarea sa efectivă, precum și eficiența în valorificarea sa. Din această perspectivă, intervențiile legislative nu își găsesc fundamentul într-o reglementare precisă și previzibilă, care să corespundă standardului constituțional de protecție a proprietății publice și care să respecte obligația constituțională a statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, stimularea cercetării științifice, exploatarea resurselor naturale în concordanță cu interesul național, ocrotirea mediului înconjurător și menținerea echilibrului ecologic, astfel cum este consacrată de art. 135 alin. (2) lit. c), d) și e) din Constituție.

Distinct de schimbarea locului în care se află terenurile prevăzute în anexă, a unor date de identificare a unor terenuri, în unele situații are loc și o schimbare a categoriei de folosință a terenului, aspect nemenționat în expunerea de motive. Dat fiind rolul expunerii de motive de a fundamenta soluțiile normative, de a facilita înțelegerea textului de lege și a finalității urmărite de legiuitor, aspectele menționate în instrumentul de motivare nu clarifică, ci creează confuzie prin raportare la textul legii adoptate de Parlament.

Mai mult, predarea în mod greșit a unor terenuri de către ADS s-a realizat în vederea punerii în aplicare a Legii nr. 72/2011 care modifică art. 6 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 după cum urmează: „*Terenurile cu destinație agricolă*

retrocedate ASAS, conform prevederilor Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei legi, vor fi atribuite comasat de către comisiile județene de aplicare a legilor fondului funciar din actualele terenuri administrate de către Agenția Domeniilor Statului și/sau de către unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare reorganizate sau nereorganizate, după caz, la propunerea ASAS, pe raza oricărei unități administrativ-teritoriale”.

Din această perspectivă, procedura de scoatere a unor terenuri care au fost retrocedate ASAS, potrivit art. 6 alin. (3) din Legea nr. 45/2009, din domeniul public al statului, reprezintă o excepție de la regula instituită de art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009, cea potrivit căreia *„Terenurile date în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public și de utilitate publică sunt inalienabile, insesizabile, imprescriptibile și nu pot fi scoase din proprietatea publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură decât prin lege”*. Într-o astfel de situație, intervențiile legislative apar ca fiind contradictorii cu regulile stabilite de art. 31 alin. (3), aspect care conturează, alături de celelalte aspecte expuse, neclaritatea și imposibilitatea stabilirii întinderii efectelor juridice produse de intervenția criticată.

Așa cum s-a reținut și în jurisprudența Curții Constituționale, forța juridică a anexelor Legii nr. 45/2009, egală cu cea a actului de bază, nu justifică instituirea unor soluții normative cu caracter de noutate exclusiv prin cuprinsul acestora, în absența unui temei-cadru în lege. O astfel de modalitate de legiferare este lipsită de precizie și claritate, de natură să creeze confuzie cu privire la regimul juridic aplicabil bunurilor imobile vizate, contrară dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea legilor (Decizia nr. 366/2022, par. 41).

Totodată, prin raportare la aspectul transmiterii greșite a unor terenuri de către ADS, este neclar regimul juridic al terenurilor pentru care a fost schimbată categoria de folosință, respectiv o suprafață de pășune de 24 ha, aflată în administrarea ICDCRM Miercurea-Ciuc din localitatea Joseni, împărțită între 14 ha de teren introdus în categoria terenuri arabil, respectiv 10 ha de teren introdus în categoria „neproductiv”, respectiv o suprafață de teren de 12,22 ha aflată în comuna Sânsimion, căreia i se schimbă categoria de folosință din fâneață în teren arabil. Astfel, este neclar dacă respectivele suprafețe de teren rămân în continuare

în domeniul public al statului, situație în care sunt incidente dispozițiile din Ordonanța de urgență nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, precum și regula prevăzută de art. 5 alin. (2) din acest act normativ, potrivit căreia „*Se interzice scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a pajiștilor din extravilanul localităților*”, excepțiile fiind în mod strict și limitativ prevăzute de lege.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea pentru modificarea anexei nr. 2.11. la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare este neconstituțională.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS**